

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/732/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312214636
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1312214636.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a členov senátu JUDr. Dariny Kuchtovej a JUDr. Branislava Kráľa v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova ul. č. 25, Bratislava, zast. advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingova ul. č. 4, Bratislava, proti žalovanej: Slovenská republika, zast. Ministerstvom spravodlivosti SR, Župné nám. č. 13, Bratislava, o náhradu škody, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo 7. januára 2014 č. k. 11C/188/2012- 28, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa sa p o t v r d z u j e.
Žalovanej sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal náhrady škody vo výške 175,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 221,28 eur, ktorá mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom žalovanej. Žalovanej súd prvého stupňa nepriznal náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že na Okresnom súde Bratislava III prebieha pod sp. zn. 36Er/2396/2002, EX 14342 exekučné konanie, v ktorom má žalobca pozíciu oprávneného a povinnou je H. T.. Dňa 02.10.2002 bola exekučnému súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Dňa 08.10.2002 exekučný súd poveril vykonaním exekúcie exekútora JUDr. Ľubomíra Pekára. Dňa 23.10.2010 oprávnený doručil exekučnému súdu návrh na zmenu súdneho exekútora a exekučný súd uznesením zo 06.04.2011 tomuto návrhu vyhovel a vykonaním exekúcie poveril exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Z tohto skutkového stavu súd prvého stupňa vyvodil záver, že žaloba nie je dôvodná. Žalobca svoju žalobu založil na tvrdení, že exekučný súd nesprávne úradne postupoval, keď o návrhu oprávneného na zmenu exekútora nerozhodol v 30 - dňovej lehote v zmysle § 44 ods. 6 Ex. poriadku. Zákonom č. 341/2005 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.09.2005, bolo novelizované ust. § 44 Ex. poriadku tak, že bola zavedená 30 - dňová lehota na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora. Podľa § 238 ods. 1 Ex. poriadku konania začaté pred 01.09.2005 sa dokončia podľa práva platného do 31.08.2005, ak ods. 2 neustanovuje inak. V súvislosti s § 44 Ex. poriadku ust. § 238 ods. 2 neustanovuje inak. To znamená, že v exekučných konaniach začatých pred 01.09.2005 nebol exekučný súd povinný rozhodnúť o návrhu na zmenu exekútora v 30 - dňovej lehote. Exekučné konanie sp. zn. 36Er/2396/2002, v ktorom podľa žalobcu malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu exekučného súdu, sa začalo v roku 2002 a preto exekučný súd v ňom nebol povinný rozhodnúť o návrhu oprávneného (žalobcu) v 30 - dňovej lehote. Vzhľadom na to žalobcom nesprávny úradný postup exekučného súdu nie je založený na porušení Ex. poriadku. Ďalej súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalobu by bolo treba zamietnuť aj v prípade, ak by bol preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu. Žalobca totiž v konaní nepredložil žiadne

dôkazy, ktorými by preukázal vznik majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch. S poukazom na tieto závery súd prvého stupňa žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vytkol súdu prvého stupňa, že dňa 07.01. 2014 vo veci pojednával v jeho neprítomnosti, hoci podaním požiadal o zrušenie pojednávania. Ďalej uviedol, že vo veci rozhodol vylúčený sudca. Namietol, že súd prvého stupňa napadnutý rozsudok nedostatočne odôvodnil. Ďalej uviedol, že súd prvého stupňa „dokazovanie neprípustne skrátil len na dôkazy vykonávané ex offo, žalobcu nepoučil podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej, aby tak mal priestor navrhnúť alebo predložiť ďalšie dôkazy.“ Napadnutý rozsudok je podľa žalobcu vnútorne rozporný. Napriek tomu, že súd prvého stupňa zistil porušenie práva, nekonštatoval ho, a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy žalobcovi. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Keďže vo veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, odvolací súd na prejednanie odvolania nenariadil pojednávanie (§ 214 ods. 1 písm. b/ O.s.p.).

Súd prvého stupňa zistil správne skutkový stav veci, vyvodil z neho správny právny záver a svoje rozhodnutie aj podrobne a presvedčivo odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku a konštatuje ich správnosť (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

K odvolacej argumentácii žalobcu odvolací súd uvádza, že odvolací súd uznesením z 25.10.2012 č. k. 6NcC/292/2012-17 rozhodol, že sudkyňa súdu prvého stupňa JUDr. Silvia Gandelová (zákonná sudkyňa v prejednávanej veci) nie je vylúčená z pojednávania a rozhodovania predmetnej veci. Nie je preto dôvodná námietka žalobcu v odvolaní, že vo veci konal a rozhodoval vylúčený sudca.

V prejednávanej veci sa žalobca domáhal zaplata sumy 175,- eur z titulu majetkovej škody a sumy 221,28 eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy. Predmet konania teda nedosiahol sumu 1.000 eur,- a ide preto o tzv. drobný spor (§ 200ea O.s.p.). Vzhľadom na to súd prvého stupňa nebol povinný vo veci nariadiť pojednávanie a preto nepochybil, keď rozhodol rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania (§ 115a v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.). Na verejné vyhlásenie rozsudku súd prvého stupňa nebol povinný žalobcu predvolať. Keďže súd prvého stupňa vo veci nenariadil pojednávanie, žalobca logicky nemohol požiadať o jeho odročenie. Zo spisu vyplýva, že žalobca tak ani neurobil.

Žalobca v ďalšom uviedol, že si nechal vypracovať znalecký posudok ohľadom výšky škody, a že súd prvého stupňa mu nedal priestor predložiť tento dôkaz v konaní, keďže bez splnenia podmienok konal a rozhodol postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. Žalobca si evidentne neuvedomil, že ust. § 101 ods. 2 O.s.p. nemožno v tejto veci použiť, pretože súd prvého stupňa vo veci nenariadil pojednávanie. Pokiaľ ide o znalecký posudok, ktorý si údajne žalobca nechal vypracovať, nie je odvolaciemu súdu jasné, prečo ho nepripojil k odvolaniu. Ak by ho však k odvolaniu aj pripojil, nevykonanie dokazovania oboznámením jeho obsahu by vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nespôsobilo nesprávnosť napadnutého rozsudku.

Napokon neobstojí argument žalovaného o nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku. Napadnutý rozsudok je podľa odvolacieho súdu preskúmateľný, pretože obsahuje dôvody, resp. argumentáciu, pre ktoré súd prvého stupňa dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby, rovnako obsahuje ustanovenia právnych prepisov, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav veci a tieto aj správne interpretoval. Súd prvého stupňa teda venoval náležitú pozornosť nielen zisťovaniu rozhodujúcich skutkových okolností, ale aj vec náležite právne posúdil a svoje rozhodnutie patričným spôsobom odôvodnil.

Z uvedeného vyplýva, že napadnutý rozsudok je vecne správny a preto ho odvolací súd potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a ich náhradu úspešnej žalovanej nepriznal, pretože jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.